

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் உறுதியான, எல்லையற்ற சந்நியாசிகள் ஆகவேண்டும். நீங்கள் எதற்காகவும் பேராசைப்படுகின்ற மனோநிலையைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து பலத்தைப் பெறக்கூடியதாகச் செய்கின்ற அதிசிறந்த செயல் என்ன?

பதில்: அனைத்திலும் அதிசிறந்த செயல் உங்களிடமுள்ள அனைத்தையும், அதாவது உங்கள் மனம், சரீரம், செல்வத்தைத் தந்தையிடம் அர்ப்பணிப்பதாகும். நீங்கள் அனைத்தையும் அர்ப்பணிக்கும்போது, அதற்குப் பிரதிபலனாக, உங்களால் அநாதியான, நிரந்தரமான, நிலையான அமைதியும், சந்தோஷமும் நிறைந்த உலகை ஆளக்கூடிய வகையில் தந்தை உங்களுக்கு அதிகளவு பலத்தைக் கொடுக்கின்றார்.

கேள்வி: எந்தவொரு மனிதராலும் கற்பிக்க முடியாத எந்தச் சேவையைத் தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பித்துள்ளார்?

பதில்: ஆன்மீக சேவையாகும். நீங்கள் ஆத்மாக்களிலுள்ள விகாரங்கள் என்ற நோயைக் குணப்படுத்துவதற்காக, ஆத்மாக்களுக்கு ஞான ஊசியேற்றுகிறீர்கள். நீங்கள் ஆன்மீக சமூக சேவையாளர்கள். மக்களால் பௌதீகச் சேவை செய்ய முடியும், ஆனால் அவர்களால் ஆத்மாக்களுக்கு ஞான ஊசியேற்றி, அவர்களைச் சதா ஏற்றப்பட்ட தூய்மையான முடியாது. தந்தை மாத்திரமே எவ்வாறு இச்சேவையைச் செய்வது எனக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார்.

ஓம் சாந்தி. கடவுள் பேசுகிறார்: எந்தவொரு மனிதரும் கடவுள் என அழைக்கப்பட முடியாது என விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது மனித உலகம், பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சங்கரரும் சூட்சும லோகத்தில் உள்ளனர். சிவபாபா ஆத்மாக்களின் அழிவற்ற தந்தையாவார். அழியக்கூடிய சரீரத்தின் தந்தை அழியக்கூடியவர். அனைவரும் இதைப் புரிந்துகொள்கின்றனர். நீங்கள் கேட்கலாம்: உங்களுடைய அழியக்கூடிய சரீரத்தின் தந்தை யார்? ஆத்மாவின் தந்தை யார்? நீங்கள் பரந்தாமத்தில் வசிக்கிறீர்கள் என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். இப்பொழுது, குழந்தைகளாகிய உங்களைச் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆக்கியவர் யார்? உங்கள் சரீரத்தை உருவாக்கியவர் ஆவார். இப்பொழுது உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக்குபவர் யார்? ஆத்மாக்களின் அநாதியான தந்தையான ஒரேயொருவரே ஆவார். ‘அநாதியானவர்’ என்றால், ஆரம்பத்தையோ, மத்தியையோ அல்லது இறுதியையோ கொண்டிராதவர் என்பதாகும். ஆத்மாக்களும், பரமாத்மாவும் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியைக் கொண்டவர்கள் என நீங்கள் கூறுவார்களாயின், அது படைப்பைப் பற்றிய ஒரு கேள்வியையும் எழுப்புகிறது. அவர் அநாதியான ஆத்மா, அநாதியான, பரமாத்மா என அழைக்கப்படுகிறார். ஓர் ஆத்மா, ‘ஆத்மா’ என்றே அழைக்கப்படுகிறார். தான் ஓர் ஆத்மா என்பதை ஆத்மா நிச்சயமாகப் புரிந்துகொள்கிறார். ஆத்மா கூறுகிறார்: இந்த ஆத்மாவாகிய என்னைச் சந்தோஷமற்றவர் ஆக்காதீர்கள். நான் ஒரு பாவாத்மா. ஆத்மாவே இதைக் கூறுகிறார். சுவர்க்கத்தில் ஆத்மாக்கள் இத்தகைய வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள். இந்நேரத்திலேயே ஆத்மாக்கள் தூய்மையற்றவர்களாக இருந்து, தூய்மையாகுகின்றனர். தூய்மையற்ற ஆத்மாக்களே தூய ஆத்மாக்களின் புகழ் பாடுகின்றனர். மனித ஆத்மாக்கள் அனைவரும் மறுபிறவி எடுக்க வேண்டும். இவ்விடயங்கள் யாவும் புதியவை. தந்தை உங்களுக்குக் கட்டளை இடுகிறார்: நீங்கள் அமர்ந்திருக்கும்போதும், உலாவித் திரியும்போதும் என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். முன்னர், நீங்கள் பூஜிப்பவர்களாக இருந்து, கூறினீர்கள்: சிவாய நம. இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார்: நீங்கள் பூஜிப்பவர்களாக இருந்து, பல தடவைகள் தலைவணங்கியுள்ளீர்கள். எனவே, நான் இப்பொழுது உங்களைப் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்த அதிபதிகள் ஆக்குகிறேன். பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் தலைவணங்க வேண்டியதில்லை. பூஜிப்பவர்களே தலைவணங்குகின்றனர் அல்லது நமஸ்தே கூறுகின்றனர். ‘நமஸ்தே’ என்றால் தலைவணங்குதல் அல்லது சிறிது சிரம் தாழ்த்துதல் என்பதாகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இலக்ஷ்மி நாராயணனுக்கோ, விஷ்ணு தேவருக்கோ, சங்கரர் தேவருக்கோ, எவருக்குமோ தலைவணங்க

வேண்டியதில்லை. இப்பதங்கள் யாவும் வழிபாட்டு முறைகளுக்குரியவை ஆகும். நூங்கள் இப்பொழுது முழு உலகினதும் அதிபதிகள் ஆகவேண்டும். நூங்கள் தந்தையை மாத்திரமே நினைவுசெய்ய வேண்டும். அவர்கள் இவ்வாறும் கூறுகின்றனர்: அவர் சர்வசக்திவான், மகாகாலன், அமரத்துவ ரூபம். அவரே ஒளிப்புள்ளி வடிவமான, உலகைப் படைப்பவர். முதலில், அவர்கள் அவரை அதிகளவில் புகழ்ந்தார்கள். பின்னர் அவரைச் சர்வவியாபகர் எனவும், அவர் பூனைகளிலும், நாய்களிலும் இருப்பதாகவும் அவர்கள் கூற ஆரம்பித்தனர். இவ்வாறாக, அனைத்துப் புகழும் முடிவடைந்தது. மனிதர்கள் அனைவரும் தற்சமயம் பாவாத்மாக்களாக உள்ளதால், விலங்குகளுக்கு என்ன புகழ் இருக்க முடியும்? இவை யாவும் மனிதர்களுக்கே பொருந்துகிறது. ஆத்மா கூறுகிறார்: நான் ஓர் ஆத்மா இது எனது சரூரம். ஓர் ஆத்மா ஒரு புள்ளியாக இருப்பதைப் போன்று, பரமாத்மா பரமதந்தையும் ஒரு புள்ளியே. அவர் கூறுகிறார்: நான் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்காக ஒரு சாதாரண சரூரத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றேன். நான் வந்து, குழந்தைகளின் கழிப்படிவான சேவகராகி, அவர்களுக்குச் சேவை செய்கின்றேன். நான் ஆன்மீகச் சமூக சேவையாளர். எவ்வாறு ஆன்மீகச் சேவை செய்வது எனவும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு நான் கற்பிக்கின்றேன். ஏனைய அனைவரும் எவ்வாறு எல்லைக்குட்பட்ட பௌதீகச் சேவை செய்வது என்றே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றனர். உங்களுடையது ஆன்மீகச் சேவை ஆகும். இதனாலேயே நினைவுகூரப்படுகிறது: சற்குரு ஞானத் தைலத்தைக் கொடுத்ததும், அறியாமை என்ற இருள் அகன்றது. அவர் மாத்திரமே உண்மையான சற்குரு. அவர் மாத்திரமே அதிகாரி. அவர் வந்து, சகல ஆத்மாக்களுக்கும் ஊசியேற்றுகிறார். விகாரங்கள் என்ற நோய் ஆத்மாவிற்குள்ளேயே உள்ளது. வேறு எவரிடமும் இந்த ஞான ஊசி இல்லை. சரூரமன்றி, ஆத்மாவே தூய்மையற்றவர் ஆகியுள்ளதுடன், அவருக்கே ஊசியேற்றப்பட வேண்டும். அவரிடம் ஐந்து விகாரங்கள் என்ற கசப்பான நோய் உள்ளது. வேறு எவரிடமும் அன்றி, ஞானக்கடலான தந்தையிடமே இந்த ஊசி உள்ளது. தந்தை வந்து, ஆத்மாக்களுடன் பேசுகிறார்: ஓ ஆத்மாக்களே, நூங்கள் வாழும் தூய்மையான இருந்தார்கள். பின்னர் மாயையின் நிழல் உங்கள்மீது படர்ந்தது. இந்த நிழலைப் படரவிட்டதன் மூலம் அவள் படிப்படியாக உங்கள் புத்தியை மந்தமாக்கி விட்டாள். இது யுதிஷ்டிரர் அல்லது திரிதராஷ்டிரனுக்கான கேள்வியில்லை; இது இராவணனுக்கே பொருந்துகிறது. தந்தை கூறுகிறார்: நான் ஒரு சாதாரண முறையிலேயே வருகின்றேன். அரிதாகவே எவரும் என்னை இனங்கண்டுகொள்கின்றனர். சிவஜெயந்தி கிருஷ்ண ஜெயந்தியிலிருந்து வேறுபட்டது. நூங்கள் கிருஷ்ணரை பரமாத்மாவான பரமதந்தை, சிவனுடன் ஒப்பிட முடியாது. இவர் அசரூரியானவர், அவரோ பௌதீகமானவர். தந்தை கூறுகிறார்: நான் அசரூரியானவர். அவர்கள் எனது புகழையும் பாடி, கூவியழைக்கின்றனர்: ஓ தூய்மையாக்குபவரே, மூண்டும் ஒரு தடவை வந்து, பாரதத்தை அரசர்களின் தெய்வீகப் பூமியான, சத்திய யுகமாக மாற்றுங்கள். அரசர்களின் தெய்வீகப் பூமி ஒரு காலகட்டத்தில் இருந்தது; அது இப்பொழுது இல்லை. மூண்டும் அதனை ஸ்தாபிக்கப் போவது யார்? பிரம்மாவின் மூலம் பரமாத்மா பரமதந்தை, புதிய உலகை ஸ்தாபிக்கிறார். இப்பொழுது இது தூய்மையற்ற மக்களின் ஆட்சியாகும். இது மயானம் என அழைக்கப்படுகிறது. மாயை அதனை அழித்து விட்டாள். நூங்கள் இப்பொழுது உங்கள் சரூரங்களையும், உங்கள் சரூர உறவுகள் அனைத்தையும் மறந்து, தந்தையாகிய என்னை நினைவுசெய்ய வேண்டும். நூங்கள் உங்களுடைய ஜீவனோபாயத்திற்காகச் செயல்களைச் செய்ய வேண்டும், ஆனால் உங்களுக்கு நேரம் இருக்கும்போதெல்லாம் என்னை நினைவுசெய்வதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். இவர் மாத்திரமே உங்களுக்கு வழிமுறையைக் காண்பிக்கிறார். உங்களால் அதிகாலை அமிர்தவேளையில் என்னை அதிகமாக நினைவு செய்ய முடியும், ஏனெனில், அந்த நேரம் தூய்மையானதும், அமைதியானதும் ஆகும். திருடர்கள் அந்நேரத்தில் எதையும் திருடுவதில்லை. பாவங்கள் செய்யப்படுவதுமில்லை, எவரும் விகாரத்தில் ஈடுபடுவதுமில்லை. உறங்கும் வேளையிலேயே அனைத்தும் ஆரம்பிக்கின்றன. அது முழுமையான தமோபிரதான் இரவு என அழைக்கப்படுகிறது. தந்தை இப்பொழுது கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, கடந்தது கடந்ததாகும். பக்தி மார்க்கத்து நாடகம் முடிவடைந்து விட்டது. இது உங்களின் இறுதிப் பிறவி என்பது உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்படுகிறது. உலகச் சனத்தொகை எவ்வாறு அதிகரிக்கும் என்ற கேள்வி எழுவதில்லை. விரிவாக்கம் தொடர்ந்தும் இடம்பெறும். இன்னமும் மேலேயுள்ள ஆத்மாக்கள் கழிற்றங்க வேண்டும். அவர்கள் அனைவரும் கழிற்றங்கியதும் விநாசம் ஆரம்பிக்கும். பின்னர் அனைவரும் வரிசைக்கிரமமாகத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். வழிகாட்டி எப்பொழுதும் முன்னாலேயே

இருக்கின்றார். தந்தை விடுதலையளிப்பவர் என்றும், தூய்மையாக்குபவர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். சுவர்க்கமே தூய உலகமாகும். வேறு எவராலும் அன்றி, தந்தையாலேயே அதை உருவாக்க முடியும். இப்பொழுது நூங்கள் தந்தையின் ஸ்ரீமத்திற்கேற்ப, உங்களது மனங்கள், சரீரங்கள், செல்வம் மூலம் பாரதத்திற்குச் சேவை செய்கின்றீர்கள். காந்திஜியும் இதைச் செய்ய விரும்பினார், ஆனால் அவரால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. நாடகத்தின் நியதி அத்தகையது. அது இப்பொழுது கடந்ததாகி விட்டது. தூய்மையற்ற அரசர்களின் தேசம் முடிவடைய வேண்டியிருந்தது. எனவே, அதன் பெயரும், சுவடும் கூட மறைந்து விட்டது. அவர்களின் சொத்துக்களின் பெயரோ, சுவடோ கூட இல்லை. இலக்ஷ்மியும், நாராயணனும் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக இருந்தார்கள் என மக்கள் நம்புகின்றனர். எனினும், அவர்களை அவ்வாறு ஆக்கியவர் யாரென அவர்களுக்குத் தெரியாது. நிச்சயமாக, சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவரான தந்தையிடமிருந்தே அவர்கள் தங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். வேறு எவராலும் அத்தகைய பெரிய ஆஸ்தியைக் கொடுக்க முடியாது. இவ்விடயங்கள் எந்தச் சமயநூல்களிலும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது கதைபில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, எனினும், அவர்கள் பெயரை மாற்றிவிட்டனர். பாண்டவர்கள், கௌரவர்கள் இருவரும் ஓர் இராச்சியத்தைக் கொண்டிருந்தாக அவர்கள் காண்பிக்கின்றனர். எனினும், அவர்களில் எவருமே இங்கே ஓர் இராச்சியத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. தந்தை இப்பொழுது மூண்டும் அதை ஸ்தாபிக்கிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களின் சந்தோஷப் பாதரசம் மேலெழ வேண்டும். நாடகம் இப்பொழுது முடிவிற்கு வருகிறது. நாங்கள் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். நாங்கள் இனிய ஷ்டு வாசிகளாவோம். இன்ன இன்னார் நிர்வாணா நிலையை அடைந்தார் அல்லது ஒளி ஒளியுடன் இரண்டறக் கலந்தது அல்லது அவர் அநாதியான முக்தியடைந்தார் என அவர்கள் கூறுகின்றனர். பாரதவாசிகள் சுவர்க்கத்தை இனிமையானதாக உணர்கின்றனர். அவர்கள் கூறுகின்றனர்: அவர் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று விட்டார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: எவருமே அநாதியான முக்தியடைவதில்லை. தந்தையே அனைவருக்கும் முக்தியை அருள்பவர். எனவே, அவர் நிச்சயமாக அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தையும் அருள்வார். ஒருவர் நிர்வாண தாமத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது இன்னொருவர் துன்பத்தில் கஷ்டப்படுவாராயின், தந்தையால் அதைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. தந்தையே தூய்மையாக்குபவர். ஒன்று தூய முக்தி தாமமும், மற்றையது தூய ஜீவன்முக்தி தாமமும் ஆகும். துவாபர யுகத்தின் பின்னர் அனைவரும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகின்றனர். பஞ்ச தத்துவங்கள் போன்ற யாவும் முற்றிலும் தூய்மையற்றவை ஆகுகின்றன. பின்னர் தந்தை வந்து, அவற்றைத் தூய்மையாக்குகிறார். அங்கு உங்கள் சரீரங்கள் தூய தத்துவங்களுடன் அழகானவையாக இருக்கும். அங்கு இயற்கை அழகு உள்ளது; அவர்களிடம் இயற்கையான கவர்ச்சி உள்ளது. கிருஷ்ணரில் அதிகக் கவர்ச்சி உள்ளது. பெயரே சுவர்க்கம் ஆகும், எனவே நூங்கள் எதை எதிர்பார்ப்பீர்கள்? கடவுள் அமரத்துவ ரூபமாக அதிகளவில் புகழப்படுகிறார். ஆபினும், பின்னர் அவர்கள் அவரைக் கற்களிலும், கூழாங்கற்களிலும் இட்டு விட்டனர். எவருக்கும் தந்தையைத் தெரியாது. தந்தை வரும்போது மாத்திரமே அவரால் விளங்கப்படுத்த முடியும். லௌகீகத் தந்தை என்றாலும், அவர் குழந்தைகளை உருவாக்கிய பின்னரே அவர்களால் தமது தந்தையின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள முடியும். (லௌகீகத்) தந்தை குழந்தைகளுக்குக் கூறாவிட்டால், எவ்வாறு அவர்களால் தங்கள் தந்தையின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள முடியும்? இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார்: நூங்கள் இலக்ஷ்மி அல்லது நாராயணனைத் திருமணம் செய்ய விரும்பினால், முயற்சி செய்ய வேண்டும். இலக்கு மிக உயர்ந்தது, ஆனால் வருமானம் பெரியது. சத்திய யுகத்தில் தூய இல்லறப் பாதை இருந்தது. தூய இராஜஸ்தான் (அரசர்களின் பூமி) இருந்தது. அது இப்பொழுது தூய்மையற்றதாகி விட்டது. அனைவரும் விகாரமுடையவர்கள் ஆகிவிட்டனர். இது அசுர உலகம், இங்கு அதிகச் சூழிவே உள்ளது. ஆட்சிசெய்வதற்கு உங்களுக்குப் பலம் தேவை. மக்களிடம் கடவுளின் பலம் இல்லை. இது மக்களின் ஆட்சியாகும். தான தர்மங்கள் செய்து, நற்செயல்களைச் செய்பவர்கள் ஓர் அரச குடும்பத்தில் பிறப்பெடுக்கின்றனர். கர்மத்திற்கு அந்த வலிமை உள்ளது. நூங்கள் இப்பொழுது மிக மேன்மையான செயல்களைச் செய்கின்றீர்கள். நூங்கள் அனைத்தையும் (சரீரம், மனம், செல்வம்) சிவபாபாவிடம் அர்ப்பணிக்கின்றீர்கள். எனவே, சிவபாபாவும் அனைத்தையும் குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் அர்ப்பணிக்கிறார். நூங்கள் அவரிடமிருந்து சக்தியைப் பெற்று, அநாதியான, துண்டிக்கப்பட முடியாத சந்தோஷமும், அமைதியும் நிறைந்த இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்கிறீர்கள். மக்களிடம் எவ்விதச் சக்தியும்

இல்லை. ஒருவர் செல்வத்தைத் தானம் செய்ததாலேயே அவர் ஒரு எம்.எல்.ஏ (ஆடுயு) ஆகினார் என நூங்கள் கூறுமுடியாது. செல்வத்தைத் தானம் செய்வதன் மூலம் அவர் ஒரு செல்வந்த வீட்டில் பிறப்பெடுப்பார். இப்பொழுது இராச்சியம் எதுவும் இல்லை. பாபா இப்பொழுது உங்களுக்கு அதிகச் சக்தியைக் கொடுக்கின்றார். நூங்கள் கூறுகிறீர்கள்: நாங்கள் நாராயணனைத் திருமணம் செய்யப் போகிறோம். நாங்கள் மனிதர்களிலிருந்து தேவர்களாகின்றோம். இவ்விடயங்கள் யாவும் புதியவை. நாரதரின் கதை இந்நேரத்திற்கானது. இராமாயணம் போன்றவையும் இந்நேரத்திற்கானவையே. சத்திய, திரேதா யுகங்களில் சமயநூல்கள் எதுவும் கிடையாது. சமயநூல்கள் யாவும் தற்காலத்துடன் தொடர்புபட்டவை. நூங்கள் விருட்சத்தைப் பார்த்தால், அனைத்துக் கொப்புகளும், கிளைகளும் தாமதமாகவே வருவதைக் காண முடியும். பிராமணர்கள், தேவர்கள் மற்றும் சத்திரியர்களினதே பிரதான குலங்கள். பிராமணர்களின் உச்சிக்குடும்பி பிரபல்யமானது. அனைத்திலும் அதியுயர்ந்த பிராமண குலம் சமயநூல்களில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்கள் விஷ்ணுவின் பல்ரூப வடிவத்திலிருந்து பிராமணர்களை அகற்றி விட்டனர். இது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. தாங்கள் பக்தி செய்வதால் கீழறிங்குவதை உலக மக்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் கூறுகின்றனர்: நூங்கள் பக்தி செய்வதன் மூலம் கடவுளைச் சந்திக்கலாம். துன்பத்திலிருக்கும்போது அவரை அதிகளவில் கூவியழைப்பதுடன், அவரை நினைவுசெய்கின்றனர். நூங்கள் இதை அனுபவம் செய்துள்ளீர்கள். அங்கே, துன்பத்தின் கேள்வியே இல்லை, இங்கோ அனைவரிலும் கோபம் உள்ளது; அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஒருவரையொருவர் அவதூறு செய்த வண்ணம் உள்ளனர். இப்பொழுது சிவன் உங்களுடைய தந்தை என்பதால், நமசிவாய என நூங்கள் கூறுவதில்லை. தந்தை சர்வவியாபகர் என அவர்கள் கூறுவதால், சகோதரத்துவம் என்ற கருத்து மறைந்து விடுகிறது. இந்துக்களும், சீனர்களும் சகோதரர்கள் என்றும், சீனர்களும், முஸ்லிம்களும் சகோதரர்கள் என்றும், அனைவருமே சகோதரர்கள் என்றும், ஒரே தந்தையின் குழந்தைகள் என்றும் பாரதத்தில் அவர்கள் கூறுகின்றனர். இந்நேரத்தில் நூங்கள் ஒரே தந்தையின் குழந்தைகள் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். பிராமணர்களின் வம்சாவளி விருட்சம் மீண்டும் ஒரு தடவை ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது. தேவ தர்மம் இந்தப் பிராமண தர்மத்திலிருந்தே தோன்றுகிறது. தேவ தர்மத்தின் பின்னர் சத்திரிய தர்மம் வருகிறது. சத்திரிய தர்மத்தின் பின்னர் இஸ்லாம் மதம் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், இது ஒரு வம்சாவளி விருட்சமாகும். பின்னர் பௌத்த, கிறிஸ்தவ மதங்கள் தோன்றுகின்றன. விரிவாக்கம் தொடர்ந்தும் இடம்பெறுவதால், ஒரு பெரிய விருட்சம் உருவாக்கப்படுகிறது. இதுவே எல்லையற்ற வம்சாவளி விருட்சம், ஏனையவை எல்லைக்குட்பட்டவை. இந்த விபரமான விடயங்களைக் கிரகிக்க முடியாதவர்களுக்குத் தந்தை ஓர் இலகுவான வழிமுறையைக் காண்பிக்கிறார்: தந்தையையும், ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள், நூங்கள் நிச்சயமாகச் சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வீர்கள். எவ்வாறாயினும், நூங்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோர விரும்பினால், அதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். சிவபாபாவே உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார், அத்துடன் இந்த பாபாவும் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். அவரே உங்களுடைய புத்திகளிலும், எனது புத்தியிலும் உள்ளார். நாங்கள் சமயநூல்கள் போன்றவற்றைக் கற்றிருந்தாலும், அவை எவற்றின் மூலமாகவும் கடவுளைச் சந்திக்க முடியாதென்பதை நாங்கள் அறிவோம். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகளே, சிவபாபாவையும், ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள். நூங்கள் இவ்விதமாக பாபாவைப் புகழ வேண்டும்: பாபா, நூங்கள் மிக இனிமையானவர்! இது உங்கள் அற்புதம்! குழந்தைகளாகிய நூங்கள் ஓர் இறை அதிர்ஷ்ட இலாபச் சூட்டை வென்றுள்ளீர்கள். இப்பொழுது நூங்கள் ஞானத்திற்கும், யோகத்திற்கும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதில் நூங்கள் மாபெரும் பரிசைப் பெறுகின்றீர்கள். எனவே, நூங்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. தூய, அமைதியான நேரமாகிய அதிகாலை அமிர்தவேளையில் விழித்தெழுந்து, தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். உங்கள் சரூரத்தின் உணர்வு உட்பட, அனைத்தையும் மறப்பதைப் பயிற்சி

செய்யுங்கள்.

2. கடந்தது கடந்ததாக இருக்கட்டும். இந்த இறுதிப் பிறவியில் தூய்மை என்ற உதவியைத் தந்தைக்கு வழங்குங்கள். உங்கள் சரூரம், மனம், செல்வம் மூலம் பாரதத்தைச் சுவர்க்கமாக்குகின்ற சேவையைச் செய்வதில் மும்முரமாக இருங்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் ஒரு நினைவு சொருபமாகி, உங்களுடைய ஆதி ரூபம், உங்களுடைய இறுதி ரூபம் இரண்டையும் உங்கள் முன்னால் வைத்திருப்பதால், உங்கள் சந்தோஷத்தையும் போதையையும் பேணுவீர்களாக.

ஆதி தேவர் பிரம்மாவிற்கும் முதல் ஆத்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைக் காட்டுவதற்கு, அவர்கள் ஒன்றாகக் காட்டப்படுகின்றனர். அதேபோன்று, நூங்கள் அனைவரும் உங்கள் முன்னால் உங்கள் பிராமண ரூபத்தையும், உங்கள் தேவ ரூபத்தையும் வைத்து, ஆரம்பத்தில் நூங்கள் எவ்வாறு அத்தகைய மேன்மையான ஆத்மாக்களாக இருந்தீர்கள் எனவும், இறுதியிலும் அவ்வாறு இருக்கின்றீர்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அரைக் கல்பத்திற்கு நூங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தை அடைந்து, மரியாதைக்குத் தகுதிவாய்ந்தவராகவும் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவராகவும், மேன்மையான ஆத்மாக்களாகவும் இருந்தீர்கள். இப் போதையும் சந்தோஷத்தையும் பேணுவதால், நூங்கள் நினைவு சொருபங்கள் ஆகுவீர்கள்.

சுலோகம்: அபரிமிதமான ஞானச் செல்வத்தைக் கொண்டவர்களே நிறைவை அனுபவம் செய்கின்றார்கள்.

---ஓம் சாந்தி---